

Clausula [irritans] & clausula [sublata] ligat, & afficit ignorantes, etiam si id non expreſſerit, ibid. n. 84.
 Clausula [irritans] ipsum Papam, & successores ligat, p. 422. n. 86.
 Clausula derogatoria annullat omnes dispositiones sequentes contrarias, ib. n. 88.
 Clausula derogatoria stante in prima dispositione futura contraria, non valet, nisi prioris specialem faciat mentionem, ibid. n. 89.
 Clausula [irritans] apposta in dispositione non potest impugnari ex eo, quod ipsa dispositio usu recepta non sit, & de ratione, ibid. n. 99.
 Clausula [irritans] tunc suos producit effectus, & inficit possessionem, quando constat obtinere in illo casu interim tamen possessor non impeditur remediis possessoris uti, p. 426. n. 161.
 Clausula [irritans] nihil operatur dummodo non constet reservationem intrare in illo beneficio de quo agitur, ibid. n. 162.
 Clausula [irritans] dummodo non sit verificata, non impedit manutentionem possessionis, ibid. n. 163.
 Clausula, & verba, quibus arbitrium regulatum seu boni viri iudicio datum sit, p. 459. n. 35. remissivè.
 Clausula constituti si juris effectus non habet, possessor non impedit executionem rei, p. 576. & 577. n. 119.
 Clausula constituti quando non transferat possessionem, remissivè, ibid. n. 120.
 Clausula [parito brevi] non solum importat dimissionem possessionis, sed & restitutionem fructuum, p. 622. n. 77.
 Clausula [parito iudicato], operatur tam super principali quam super pertinentiis in sententia non expreſſis, sed tacite sub intellectis à jure, p. 625. n. 121.
 Clausula [salvo jure, &c.] in missione ex l. si. de editto Dividi Adrian. tacite subintelligitur, si non apponatur, p. 661. n. 126.
 Clausula [parito] operatur ut appellans non queat audiri nisi integrali peracta executione, p. 664. n. 69.
 Clausula [parito] tribuit jurisdictionem conditionalem, quatenus sit paritum iudicato, non aliter, ib. num. 170.
 Clausula [parito] stante, ante omnia possessio dimittenda, & fructus seu expensæ usque ad obolum restituendi, aliàs gesta erunt nulla ex defectu jurisdictionis, ib. n. 171.
 Clausula [parito iudicato] non operatur ultra iudicatum, ib. n. 174.
 Clausula [parito iudicato] operatur in eo quod tacite subaudiatur, & inest in sententia, licet non exprimat, p. 665. n. 180.
 Clausula [parito] operatur in omnibus, quibus sententia transit in rem iudicatum, vel aliàs meretur executionem, ib. n. 182.
 Clausula [parito] operatur contra illum, cui virtualiter secundariò res iudicata nocet, etiam non citato, nec expreſſo in ea, ibid. n. 185.
 Clausula [parito] operatur contra tertium rei litigiosæ emptorem, à condemnato habentem causam sive immediatè sive mediatè, ibid. n. 186.
 Clausula [parito] non operatur quando res iudicata non afficit rem aut personam, ibid. n. 188.
 Clausula [parito iudicato] nihil operatur in sententia nulla, quia non meretur executionem, ibid. n. 190.
 Clausula [parito] non operatur in sententia notoriè injusta patente ex actis, ibid. n. 191.
 Clausula (defendas inductum) in executorialibus, quanto tempore duret, variè referuntur Doctorum opinionones, p. 669. n. 245.
 Clericus.
 Clerici dicuntur cives, pars populi, & membra Reipublicæ, p. 12. n. 58.

Clerici non tam absolute exempti sunt à jurisdictione Regia, quin ratione subjectionis, & vicinitatis in temporalibus subint Principi seculari in ordine ad bonum publicum, & rectum regimen, p. 13. n. 62.
 Clerici tenentur ad observantiam legis politicæ tangentis bonum universum & publicum communitatis laicorum, & clericorum, ib. n. 64.
 Clerici tenentur ad observantiam pragmaticæ taxæ panis sub pœna peccati, & restitutionis, ib. n. 68.
 Tamen quoad punitionem, & pœnæ exactiorem non iudex secularis, sed Ecclesiasticus competens est, ib. num. 69.
 Licet Clericis auxilium legis Imperialis assumere, sicut & Imperatorem ipsum & Principem tanquam legem vivam, p. 22. n. 115.
 Clerici sunt exempti in spiritualibus jure divino, in temporalibus tamen positivo, p. 23. n. 227.
 Clericus justo timore ductus potest recurrere ad Regem, & litteras impetrare, ne suus iudex eum moleſtet, nec ex abrupto procedat, p. 60. n. 84.
 Clericus comparens virtute citationis (si sua putaverit interesse) quæ potius est incitatoria, & certioratoria, & iudicis laici iudicio, sententiæ stare cogitur, p. 63. n. 134.
 Clericus citatus (si putaverit, &c.) comparens & docens de suo interesse, & possessione, an efficiatur reus necessarius, remissivè, ibid. n. 135.
 Clerici sicut in spiritualibus tenentur jura Canonica servare, ita in temporalibus à civilibus sanctionibus concernentibus bonum publicum discedere non possunt, p. 66. n. 13.
 Clericus si dolosè petat auxilium violentiæ, an possit in expensis multari, p. 71. n. 250.
 Clericus si usque ad diffinitivam distulit declinare quis iudex, an idem secularis, & Ecclesiasticus damnabit in expensis, ibid. n. 252.
 Clericum abutentem Regio Recursu posse in expensis multari, probabilius resolvitur, ibid. n. 253.
 Clericus incarcerari non potest pro debito civili, p. 174. num. 59.
 Clerici non conveniuntur, ultrà quam facere possint, ibid. n. 61.
 Clericus pauper nec carceratur, nec bonis cedere cogitur, sed cautionem juratoriam præstat, ibid. n. 62.
 Clericus obligatus in forma Cameræ an possit licitè pro debito incarcerari, ibid. n. 65.
 Clericus ut gaudeat privilegio c. Odoardus, debet esse in sacris, aut altari seu ministerio Ecclesiæ deserviens, p. 175. n. 66.
 Clericus pro debito ante ordinum susceptionem an possit carcerari, ibid. n. 67.
 Clericus etiam in sacris pro debito potest capi, si subit fugæ suscipio, & exportat res suas, ibid. n. 68.
 Clericus ut reddat dispositum potest incarcerari, ibid. num. 69.
 Clericus justè capitur pro debito ex delicto etiam civiliter tractato, ib. n. 70.
 Clericum conductorem Regii vectigalis posse carcerari, & in carcere seculari, ib. n. 71.
 Clericus ab Ecclesia invitus extrahi non potest; sicut nec laicus, p. 178. n. 115.
 Clericus captus pro delicto non infligente pœnam corporalem sub fidejussoribus relaxatur, p. 181. n. 155. & 156.
 Clericus non relaxatur sub fidejussoribus, ubi habet locum de possessionis pœna, p. 182. n. 160.
 Clericus captus non relaxatur si crimen habeat pœnæ corporalem, vel delictum sit grave, ibidem n. 161. & 162.
 Clericus non relaxatur captus pro delicto in quo jure civili etiam sub fidejussoribus non relaxatur, ibid. num. 66.

Clerico.

Clericorum cœtus dignior an sit cœtu monachorum, p. 242. n. 38.
 Clericus secularis præfertur in processionibus, &c. cum antiquitas status inspiciatur, ib. n. 39.
 Clerici seculares præferuntur religiosis, ib. n. 47.
 Clerici an teneantur contribuere pro operibus publicis & communibus, ib. & p. 366. n. 10.
 Clericorum redditus ubi non supersunt ad reparationem Ecclesiæ, potest expendi pecunia publica, universitas, & in subsidium, collectari vicinis, ibid. numero 11.
 Clerici quorumlibet beneficiorum simplicium tenentur (deficiente fabrica) ad Ecclesiæ reparationem & non alii, p. 367. n. 19.
 Clerici simplicis Ecclesiæ quando tenentur ad reparationem coguntur appellatione non obstante juxta Concil. Trid. ib. n. 23.
 Clericus privatus beneficio ipso jure per adeptionem secundi, an ad declaratoriam sententiam sit necessariò citandus, p. 378. n. 2.
 Clericus possessor rei non citatus potest se opponere, & impedire executionem super ea factam per executorem laicum, & ejus jurisdictionem declinare, p. 578. n. 146. 148. & 149.
 Clericus ubi sustinet actoris vices non potest executoris exequentis iudicium declinare, p. 579. n. 150.
 Clericus per sententiam condemnatus ad inhabilitationem & privationem beneficii, an extendatur ad pensionem, p. 601. n. 41.
 Clerico suspensò perpetuò ab officio per sententiam non excedit executor, si illam extendat ad beneficium, p. 602. n. 56.
 Clericus condemnatus ad perpetuum carcerem an possit beneficium resignare, p. 603. n. 68.
 Clericus declaratus commississe delictum ipso jure privatione beneficii dignum, intelligitur condemnatus ad illius privationem, ib. n. 69.
 Clericus injuriator condemnatus ad debitam honoris satisfactionem, executor an excedat illum adstringens palinodiam recantare, p. 642. n. 108.
 Clerico injuriatori jure canonico apposta est pœna ad satisfactionem honoris injuriæ passæ, p. 643. n. 111. & qualis, ib.
 Clericus condemnatus actione injuriarum efficitur infamis, p. 647. n. 112.
 Clericus beneficio privatus ob contumaciam aliquam, non verò delictum, & alteri collatum, si comparens absolvatur, illud recuperat à tertio, p. 655. num. 30.
 Clericus si sententiam per secularem latam nullam dicit coram iudice seculari, debet nullitatem proponere, p. 659. n. 88.
 Clericus ad impediendam executionem sententiæ latæ à iudice laico ratione suæ possessionis, debet coram eo oppositionem facere, p. 658. n. 72.
 Clericus si voluerit contradicere missionem in possessionem petitam à laico, debet iudicem laicum adire, ib. n. 73.
 Clericus executioni factæ à iudice laico se opponens debet coram eo de sua possessione summam docere, ut declinatoria locum habeat, p. 658. numero 74.
 Clericus an sit negotiator necne ad effectum exigendi gabellam, si sit dubium, iudex secularis cognoscit, p. 660. n. 104.
 In Clericum nulliter nanciscentem rem casu quo fingitur illam non exigere potestatem laici, executio procedit per laicum iudicem, ut in exemplis, ibid. n. 108.
 In Clericum tertium possessorem rei, cui erat appositum pactum de non alienando, executio fit directè per iudicem secularem, ib. n. 109.
 Salgado de Protec. Reg.

Clericus factus per delictum perpetratum in fraudem, condemnatur per secularem, & in ejus temporalibus ipse exequitur pœnam pecuniariam, salva tamen persona clerici, p. 661. n. 119.
 Clericus possessione carens rei executionem non impedit, p. 662. n. 129.

Coadjutor.

Coadjutori Rectoris impediti assignanda est certa congrua pro victu de fructibus beneficii, p. 345. n. 43.
 Coadjutor potest dari Parocho exempto propter identitatem rationis, p. 346. n. 45.
 Coadjutoris deputatio, etiam facta judicialiter non suspenditur per appellationem subsecutam, ibid. numero 48.
 Quod intelligitur quoad effectum suspensivum, quod dumtaxat caret hæc appellatio, non tamen devolutivum, ib. n. 49.
 Coadjutoris temporalis de materia, qui sint videndi, ibid.

Coercitio.

Coercitionem modicam quilibet delegatus, vel ordinarius recipit, p. 172. n. 25.

Cognitio per viam violentiæ.

Cognitio extrajudicialis per viam violentiæ non est nova in Regnis Hispaniæ introductio, sed in omnibus Regnis, & Christianæ Religionis provinciis hæc agitur defensio, p. 27. n. 159.
 In Regno Portugalliæ id servatur, ib. n. 160.
 In Regno Borgenæ idem, ib. n. 161.
 In Senatu Neapolitano, ib. n. 162.
 In Regno Franciæ, p. 28. n. 163.
 In Regno Aragonum, ib. n. 164.
 In Regno Navarræ, ib. n. 165.
 In Regno Sabaudiæ, ib. n. 166.
 In Regno Cataluniæ, ib. n. 167.
 In Senatu Sibusiano, ib.
 In Senatu Pedemontano, ib. n. 168.
 In Senatu Milanensi, ib. n. 170.
 In Regno Galliciæ non solum cognoscitur per viam violentiæ à iudicibus Ecclesiasticis, non deferentibus iustis appellationibus, sed etiam de omnibus possessoris super rebus Ecclesiasticis, seu spiritualibus, etiam inter Ecclesiasticos, in solo tamen Regno Senatu illius Regni, prout cum aliis testatur author ib. n. 171. & *authordinario* vocatur, & de ejus natura remissivè, ib. n. 172.
 Martinus Pontifex hanc extrajudicialem cognitionem per viam violentiæ inter Ecclesiasticos approbavit, p. 28. n. 175.
 Cognitio hæc per viam violentiæ fundatur jure divino, naturali & positivo, canonico, & civili, estque à Sede Apostolica tacite, & expreſse confirmata, & consuetudine immemoriali usitata, p. 28. n. 178.
 Ut habeat locum Cognitio hæc violentiæ, an requiratur, ut simul adint & appellationis denegatio, & ea non obstante attentatum, seu executio; traditur remissivè, p. 29. n. 191.
 In Cognit. violentiæ omnium concors sententia est, ut extrajudicialiter & sine cognitione judiciali celeriter & sine jurisdictione procedatur, à nemine tamen comprobatur, p. 33. n. 193.
 Dicta Doctorum in hac causæ Cognitione extrajudiciali referuntur, ib. n. 194.
 Senatus Regius non se intromittit de his oppressionibus jurisdictionaliter, & in modo ordinariæ jurisdictionis, nec ut causam definiat, quæ ad se non pertinet; sed per modum extraordinariæ Cognitionis, ut vim repellat, & appellationi justæ deferatur, ib. n. 194.
 Sola Cognitio contentiosa in his prohibita est seculari, non verò extrajudicialis, qua secularis potestas contra violentiam iudicum Ecclesiasticorum

N N n

prov.

providet, non jurisdictionem impedit, &c. p. 33. num. 295
 Confito de violentia summarie nulla facta citatione per facti notorium, non per Cognitionalem indaginem, mandatur cum moderamine inculpatae tutelae Ecclesiastico, ut vis tollatur, ib. n. 196
 Hae Cognitio debet esse extrajudicialis absque eo, quod Senatus se intromittat in meritis causae principalis, sed per viam extrajudicialis protectionis, ib. numero 197
 Cognitio violentiae non reputatur damnosa libertati Ecclesiasticae, sed in totum favorabilis, pag. 38. numero 240
 Cognitio violentiae vergit in magnam utilitatem libertatis Ecclesiasticae, ejusque recipit favorem, ib. numero 241
 Cognitio per viam violentiae ad illam extrajudicialiter tollendam, est inducta, non ad cognoscendum de causae meritis, ut ne violenter aliquid fiat, donec Summus Pontifex de remedio provideat, p. 39. numero 293
 Cognitio & protectio naturalis vassallorum vi oppressorum non competit supremis Principibus privilegio Pontificali, sed juris naturalis instinctu, & ratione, p. 46. n. 310
 Cognitio per viam violentiae, & defensio naturalis, est attributum inhaerens regimini, a quo avelli non potest, nisi simul cum ipso regimine, ib. n. 311
 Cognitio per viam violentiae an revocari possit per Pontificem casu quo ex privilegio Principi competeret dumtaxat, ib. n. 313
 Cognoscere judicialiter nihil aliud est, quam servatis iudicii substantialibus procedere, p. 47. n. 333
 Cognitionem per viam violentiae consuetudine & jure vallatam, non erit inconveniens privilegio expresso confirmatam habere, p. 48. n. 347
 Cognitio per viam violentiae non solum fundatur in privilegio praesumpto ex immemoriali, sed ex jure regali proveniente a radice, & fonte juris naturalis, ib. n. 353
 Cognitio violentiae fit extrajudicialiter absque umbra, & vestigio jurisdictionis, quam nec subiecta materia, nec forma praecedenti patiuntur, p. 55. numero 2
 Cognitio violentiae nihil continet jurisdictionale, quia est nuda potestas.
 Naturalis defensio,
 Auxilium politicum,
 Oeconomica tutio,
 Permissa facultas,
 Et licita vis, (ib. n. 3.)
 Charitativa protectio,
 Propugnaculum violentiae,
 Asylum vi oppressorum,
 Tutus accessus,
 Legitimus recursus,
 Vis protectiva & propulsiva, qua vis injusta juste repellitur, & a principe propulsatur, ib.
 Cognitio per viam violentiae tantum durat, quantum violentia, non amplius, p. 60. n. 91
 Cognitio violentiae, & processus inspectio an sit suspendenda, nolente Ecclesiastico absolvere, p. 64. numero 105
 Cognitio, an appellationi sit deferendum respectu iudicis a quo est quid facti separatim a causa principali, p. 66. n. 182
 Cognitio an sit deferendum respectu iudicis a quo, non requirit jurisdictionem, ib. n. 183
 Cognitio ultra supra appellatione, & executione attentata propria est superioris, ad quem est appellatum, p. 67. n. 187
 Cognitio superioris super attentata executione infe-

rioris novus est articulus, nova persona, novum factum, & novum gravamen, quo nova interpellatione opus est, p. 67. n. 197
 Cognitio per viam violentiae fuit inducta, ne iudex Ecclesiasticus aliquem violenter vexet contra jus, p. 77. num. 23
 Cognitio violentiae, & protectio naturalis tantum durat quantum ipsa violentia, p. 78. n. 52
 In violentiae Cognitione non tractatur de imponenda poena juris, sed an sit deferendum, vel non, p. 83. num. 38
 Cognitio violentiae processu originali adducto ad tribunal Regium recte procedit, & decretum tribunale, prout ex actis adductis colligitur, p. 95. numero 39
 Cognitio violentiae est remedium favorabile, & charitativum subsidium, quo agitur de vi oppressos liberando, p. 100. n. 103
 Cognitio super iustitia causae principalis remanet salva superiori per decretum violentiae, quod cum superiore nec loquitur, nec intelligitur, pag. 130. numero 40
 Cognitio an appellationi sit deferendum necne ad effectum exequendi sententiae, pertinet iudici a quo, p. 483. n. 52
 Cognitio an appellatio sit legitima admittenda, vel non admittenda, pertinet iudici ad quem, ibid. numero 53
 Appellatio quando evidenter est calumniosa, cognitio pertinet iudici a quo, ib. n. 54
 Opposita exceptione super impotentia appellandi, debet adhiberi causa Cognitio ex inspectione actorum, ib. n. 55

Collatio.

Collatio seu presentatio quando fit facienda certa personae, seu certo generi personarum, dicitur necessaria, p. 399. n. 85
 Collatio beneficii illiterato facta, licet sit nulla, tamen si postea literas addiscat, & conferens sciens non poenituit, intelligitur denuo tacite conferre, & prior reviviscit, p. 100. n. 95
 Collatio & presentatio beneficii potest fieri non solum expressè, sed etiam tacite, ib. n. 97
 Collatio facta ab ordinario spreto & contempto patrono, & jure patronatus intra tempus datum ad presentandum, est nulla ipso jure, p. 402. n. 131
 Collatio facta per ordinarium de beneficio juris patronatus tunc erit nulla si patronus reclamet contra illam intra terminum sibi competentem ad presentandum, non aliàs, ib. n. 133
 Ratio vera redditur, quare Collatio ab ordinario facta spreto patrono non fit nulla, non reclamante patrono intra terminum, ib. n. 134
 Collatio facta spreto jure patronatus est nulla ipso jure, p. 417. n. 2
 Collatorem seu patronum esse aliud est, aliud verò jus presentandi, vel conferendi habere, quia illud respicit petitorium, istud possessorium, ib. n. 7
 Collatio facta per Episcopum excommunicatum vigore executorialium, tamen nondum declaratum, valet, p. 500. n. 80

Collega.

Collega iudicis mortui vel absentis, si procedere non valeat (mediate clausula rescripti, occurrit pars gravata ad superiorem, ut alius iudex loco mortui subrogetur, eique intimari debet provisio Regia ut attentata reponat, pagina 101 num. 121. 122. & 123)

Collusio.

Collusio probabitur eo ipso quod primus majoratus possessor, puta victus non curavit deducere iura sua, p. 593. n. 336

Collusio

Collusio etiam probatur eo ipso quod victus omisit appellare, vel deseruit appellationem, p. 594. num. 337

Commenda.

Commenda facta alicuius beneficii, quod antea erat patronatus Regii, poterit Rex presentare vicariam perpetuam, p. 436. n. 308

Comminatio.

Comminatione iudicis executiva gravaminis illati appellatur suspensivè, p. 194. n. 20

Commissarius.

Commissarius generalis Cruciatæ quomodo in gratiarum executione se habeat, & quam, & a quibus jurisdictionem habeat, p. 88. n. 32

Commissarii generales Ministri, & subdelegati coram quo sunt conveniendi in casibus tangentibus suum munus, ib. n. 33

Commissarius Cruciatæ tenetur in singulis diocesis subdelegatos nominare, & cuius qualitates, & de quibus possint cognoscere, & quomodo, ib. n. 35. & 36

Commissio.

Commissio & rescripti appellationis impretratio est actus extrajudicialis, p. 298. n. 285

Commissio appellationis ab executione litterarum pensionis rescribitur cum clausula [sine praedictis legitimæ executionis] & non cum clausula quam dicit Guigas, p. 311. n. 8

Commissio appellationis ab executionis virtute camerae obligationis, qua clausula rescribitur, ibidem num. 11

Commissio appellationis super declaratoria censurarum latorum pro executione litterarum Apostolicarum rescribitur cum clausula (parito brevi) ne suspendatur executio, p. 354. n. 85

Commissio super appellatione a possessorio signatur cum clausula, sine praedictis legitimæ executionis quatenus Aeguidianæ locus sit, p. 451. n. 75

Commissio signata cum clausula (libere expedienda & determinanda) intelligitur appellatione remota, p. 380. n. 28

Commissio executivorum facta executori, ut illam ad effectum perducat appellationi non est deferendum, p. 501. n. 90

Commissio verba ubi non conveniunt, nec ipsa convenit commissio, p. 525. n. 42

Commissio non praesumitur nisi quatenus de ea constat, p. 523. n. 174

Commissio speculum executoris est, p. 523. n. 180

Commissio forma debet attendi specificè, ut executoris potestas cognoscatur, p. 523. n. 184

Commissio super appellatione ab excessu ad illum dumtaxat restringitur, ac etiam omnes ejus clausulae suspensivæ & inhibitiæ, p. 530. n. 39

Commissio super appellatione a declaratoria lata pro executione litterarum Apostolicarum, non datur nisi cum clausula (parito brevi), p. 538. n. 74

Commissio esse presentatam non sufficit, sed requiritur ut sequatur appellatio, p. 544. n. 45

Commissio collata in tempus quo committens cariturus est jurisdictione, est nulla, ib. n. 49. remissivè.

Commissio executionis praecedente sententia nulla idem valet, vel uti si nulla lata fuisset, n. 166

Commodum.

Commodum secundariò contingens non est considerabile, p. 655. n. 15

Comparitio.

Comparitio appellantis coram iudice a quo, pro repositione gravaminis, tendit in augmentum desiderii appellantis, p. 110. n. 81

Competentia.

Competentia, vel incompetentia appellatio admittit Salgado de Protect. Reg.

tur etiam ubi sit prohibita a diffinitiva, quoad suspensivum tamen, p. 207. n. 53

Competentia seu incompetentia non censetur prohibita appellatio, quandoquaque prohibetur ab interlocutoria, ib. n. 54

Competentia inter duos delegatos ad invicem se inhibentes diversorum rescriptorum virtute ab eis simul dirimitur, qui si discordent, arbitri eliguntur, pag. 256. n. 94

Compositio, Compositum.

Compositum ex diversis speciebus non habens certam naturam, quandoque recipit naturam unius, quandoque alterius assumit, p. 214. n. 30

Compositio controversiarum ex Concilio Tridentino provenit ex mero iudicis officio inter contententes, se debere esse potiori loco, armisque defendentes suam quasi possessionem, p. 240. n. 6

Compositio ex Conc. Trid. controversiarum durat per illo instanti, dum lis five cepta five incipienda disceptatur, tam super possessione quam super proprietate, ib. n. 7

Compositio per Ordinarium facta controversiarum juxta Trident. appellationi non deferens vim non facit, ib. n. 8

Compositio controversiarum ex Trid. magis est actus extrajudicialis, ib. n. 9

Compositio controversiarum juxta Trident. nullum requirit libellum, ib. n. 11

Compositio controversiarum secundum Concilium Tridentinum non requirit iudicalem informationem, sed extrajudicalem partibus ad id non citatis, ibidem. num. 12

Compositio controversiarum in processibus, tumultuosis defunctis, & similibus celerem expeditionem desiderat, ib. n. 14

Compositio controversiarum ex Trident. debet fieri brevi manu, summarie, sine strepitu, & figura iudicii, ib. num. 15

Compositio controversiarum ex Trident. nullum praestat praedictum, sed est remedium preparatorium iudicio petitorio, aut possessorio, ib. n. 17

Compositio ita fiet, ut religiones sive Confraternitates consueta locum habeant, ib. n. 18

Componi controversia non potest in tumultuosis defunctis, ut cadaver exhumeretur, etiam per attentatum, cum sit expectanda diffinitiva, pagina 245. num. 97

Compositio Ordinarii juxta Concilium, etiam si non habeat praeculibus, quae hoc capite dicta sunt, non desinit habere executionem, p. 246. n. 98

Compositio ex Trid. sess. 13. cap. 25. de regulat. super controversi. non recipit appellationem suspensivam, secus devolutivam, ib. n. 99

Componere potest Ordinarius controversias in processibus, sed non punire delicta, & vulnera commissiva per exemptos, aut laicos, ib. n. 100

Componere controversias juxta Trident. ortas inter Religiosos potest Episcopus, si ex eisdem oriatur scandalum, secus si non oriatur, ib. n. 101

Compulsio.

Compulsio per carcerem nullas etiam privilegiatus qui tenetur ad factum personale ex sententia, potest se excusare, p. 537. n. 58

Quia tunc non capitur pro debito, sed pro contumacia, & quasi delicto, prout tribunalium praxis observat, ib. n. 58

Compulsio potest fieri per censuras, ib. n. 60

Computatio.

Computatio temporum refertur, quam scripsit Covar. p. 432. n. 245

Computatio temporum descripta a Camillo Borello in proposito refertur, ib. n. 246